

Administrarea banilor în perioade dificile

DE CITIT

2 Cronici 20:1-22;
1 Cronici 21:1-14;
2 Petru 3:3-12;
1 Ioan 2:15-17;
Apocalipsa 13:11-17.

DE MEMORAT

*«¹⁴Adu ca jertfă lui Dumnezeu mulțumiri
și împlinește-ți juruințele făcute Celui
Preaînalt.*

*¹⁵Cheamă-Mă în ziua necazului, și Eu te
voi izbăvi, iar tu Mă vei proslăvi!»*

(Psalmii 50:14,15)

Sabat după-amiază

Lumea noastră pare uneori să scape de sub control: războaie, vărsări de sânge, imoralitate, dezastre naturale, pandemii, incertitudine economică, infracțiuni, corupție politică și altele. Indivizii și familiile se simt puternic presați să se gândească înainte de toate la propria supraviețuire. Astfel există multă preocupare pentru dobândirea siguranței în aceste vremuri nesigure, ceea ce, categoric, este de înțeleș.

Truda vieții ne preocupă prioritar într-o bună parte din zi. Avem datorii de plătit, copii de crescut, proprietăți de îngrijit, și toate acestea necesită timp și gândire. Și, bineînțeles, avem nevoie de haine, de mâncare și adăpost. În Predica de pe Munte, Isus S-a referit la aceste nevoi de bază, apoi a declarat: „Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți trebuință de ele. Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra” (Matei 6:32,33).

În vremuri de încercare, când trebuie să învățăm să ne încredem în Domnul mai mult ca niciodată, există câțiva pași concreți, formulați pe baza principiilor biblice, pe care ar trebui să îi urmăm.

Dumnezeu, pe primul loc

1 Citește 2 Cronici 20:1-22. Ce principii spirituale putem extrage din această istorisire, indiferent de situațiile cu care ne confruntăm?

- 2 Cronici 20:1-22** 1 După aceea, fiii lui Moab și fiii lui Amon și cu ei niște maoniți au pornit cu război împotriva lui Iosafat.
- 2 Au venit și au dat de știre lui Iosafat, zicând: „O mare mulțime înaintea împotriva ta de dincolo de mare, din Siria, și sunt la Hațațon-Tamar, adică En-Ghedi.”
- 3 În spaima sa, Iosafat și-a îndreptat fața să caute pe Domnul și a vestit un post pentru tot Iuda.
- 4 Iuda s-a adunat să cheme pe Domnul și au venit din toate cetățile lui Iuda să caute pe Domnul.
- 5 Iosafat a venit în mijlocul adunării lui Iuda și a Ierusalimului, în Casa Domnului, înaintea curții celei noi.
- 6 Și a zis: „Doamne Dumnezeul părinților noștri, nu ești Tu Dumnezeu în ceruri și nu stăpânești Tu peste toate împărățiile neamurilor? Oare n-ai Tu în mână tăria și puterea, așa că nimeni nu Ți se poate împotrivi?”
- 7 Oare n-ai izgonit Tu, Dumnezeul nostru, pe locuitorii țării acesteia dinaintea poporului Tău, Israel, și n-ai dat-o Tu pentru totdeauna de moștenire seminței lui Avraam care Te iubea?
- 8 Ei au locuit-o și Ți-au zidit în ea un Locaș Sfânt pentru Numele Tău, zicând:
- 9 „Dacă va veni peste noi vreo nenorocire, sabia, judecata, ciuma sau foametea, ne vom înfățișa înaintea Casei acesteia și înaintea Ta, căci Numele Tău este în Casa aceasta; vom striga către Tine din mijlocul strâmtorării noastre, și Tu ne vei asculta și ne vei mântui!”
- 10 Acum iată, fiii lui Amon și ai lui Moab și cei din muntele Seir, la care n-ai îngăduit lui Israel să intre când venea din țara Egiptului – căci s-a abătut de la ei și nu i-a nimicit –
- 11 iată-i cum ne răspălătesc acum, venind să ne izgonească din moștenirea Ta, pe care ne-ai dat-o în stăpânire!
- 12 O, Dumnezeul nostru, nu-i vei judeca Tu pe ei? Căci noi suntem fără putere înaintea acestei mari mulțimi care înaintea împotriva noastră și nu știm ce să facem, dar ochii noștri sunt îndreptați spre Tine!”
- 13 Tot Iuda stătea în picioare înaintea Domnului, cu pruncii, nevestele și fiii lor.

- 14 Atunci Duhul Domnului a venit în mijlocul adunării peste Iahaziel, fiul lui Zaharia, fiul lui Benaia, fiul lui Ieiel, fiul lui Matania, levitul, dintre fiii lui Asaf.
- 15 Și Iahaziel a zis: „Ascultați, tot Iuda și locuitorii din Ierusalim, și tu, împărate Iosafat! Așa vă vorbește Domnul: „Nu vă temeți și nu vă înspăimântați dinaintea acestei mari mulțumi, căci nu voi veți lupta, ci Dumnezeu.
- 16 Măine coborâți-vă împotriva lor. Ei se vor sui pe dealul Țiț, și-i veți găsi la capătul văii, în fața pustiului Ieruel.
- 17 Nu veți avea de luptat în lupta aceasta: așezați-vă, stați acolo și veți vedea izbăvirea pe care v-o va da Domnul. Iuda și Ierusalim, nu vă temeți și nu vă înspăimântați; mâine, ieșiți-le înaintea, și Domnul va fi cu voi!”
- 18 Iosafat s-a plecat cu fața la pământ, și tot Iuda și locuitorii Ierusalimului s-au aruncat înaintea Domnului să se închine înaintea Lui.
- 19 Leviții dintre fiii chehatiților și dintre fiii coreiților s-au sculat și au lăudat cu glas tare și puternic pe Domnul Dumnezeuul lui Israel.
- 20 A doua zi, au pornit dis-de-dimineață spre pustiul Tecoa. La plecarea lor, Iosafat a venit și a zis: „Ascultați-mă, Iuda și locuitorii Ierusalimului! Încredeți-vă în Domnul Dumnezeuul vostru, și veți fi întăriți; încredeți-vă în prorocii Lui, și veți izbuti.”
- 21 Apoi, în învoire cu poporul, a numit niște cântăreți care, îmbrăcați cu podoabe sfinte și mergând înaintea oștirii, lăudau pe Domnul și ziceau: „Lăudați pe Domnul, căci îndurarea Lui ține în veac!”
- 22 În clipa când au început cântările și laudele, Domnul a pus o pândă împotriva fiilor lui Amon și ai lui Moab și împotriva celor din muntele Seir, care veniseră împotriva lui Iuda. Și au fost bătuți.

Spre sfârșitul domniei lui Iosafat, Iuda a fost invadat. Iosafat era un om curajos și viteaz. Ani la rândul își întărise armatele și cetățile fortificate. Era bine pregătit să se confrunte cu aproape orice inamic. Cu toate acestea, în această situație de criză, nu și-a pus încrederea în propria putere, ci în puterea lui Dumnezeu. A hotărât să Îl caute pe Domnul și a proclamat un post în toată țara lui Iuda. Poporul s-a adunat în curtea templului, așa cum se rugase Solomon să facă dacă se va confrunta cu pericole. Toți bărbații din Iuda au stat înaintea Domnului împreună cu soțiile și copiii lor. S-au rugat ca Dumnezeu să îi deruteze pe inamicii lor astfel încât numele Lui să fie slăvit. Apoi s-a rugat regele: „Noi suntem fără putere înaintea acestei mari mulțimi care înaintea noastră și nu știm ce să facem, dar ochii noștri sunt îndreptați spre Tine!” (2 Cronici 20:12).

După ce s-au predat astfel lui Dumnezeu, Duhul Domnului a venit peste un om al lui Dumnezeu, care a spus: „Nu vă temeți și nu vă înspăimântați

dinaintea acestei mari mulțumi, căci nu voi veți lupta, ci Dumnezeu. [...] Nu veți avea de luptat în lupta aceasta; așezați-vă, stați acolo și veți vedea izbăvirea pe care v-o va da Domnul” (2 Cronici 20:15-17).

Așa că, a doua zi dimineța devreme, regele a adunat poporul cu corul leviților în frunte, ca să cânte laude lui Dumnezeu. Apoi a îndemnat poporul: „Încredeți-vă în Domnul Dumnezeuul vostru, și veți fi întăriți; încredeți-vă în prorocii Lui, și veți izbuti” (2 Cronici 20:20). Apoi corul a început să cânte și dușmanii lor s-au decimat unii pe alții, așa încât „nimeni nu scăpase” (v. 24). Trei zile le-au luat oamenilor din Iuda numai să adune prada de război și în a patra zi s-au întors la Ierusalim cântând pe drum.

Bineînțeles, Dumnezeu care i-a izbăvit pe ei este același Dumnezeu pe care Îl iubim și noi și căruia ne închinăm, iar puterea Lui este la fel de mare astăzi ca și atunci. Provocarea pentru noi este să ne încredem în El și în modul în care ne conduce.

Citește 2 Cronici 20:20. Ce semnificație specială ar trebui să aibă acest text pentru adventiștii de ziua a șaptea?

2 Cronici 20:20 A doua zi, au pornit dis-de-dimineță spre pustiul Tecoa. La plecarea lor, Iosafat a venit și a zis: „Ascultați-mă, Iuda și locuitorii Ierusalimului! Încredeți-vă în Domnul Dumnezeuul vostru, și veți fi întăriți; încredeți-vă în prorocii Lui, și veți izbuti.”

Luni, 13 martie

Încredere în Dumnezeu, nu în propriile resurse!

Regele David era în cunoștință de cauză. Ar fi trebuit să știe din experiența celui mai bun prieten al lui, Ionatan, că, atunci când ai făcut un legământ cu Dumnezeu, nu contează dacă ai mulți oameni sau puțini: Dumnezeu îți poate da biruința. În 1 Samuel 14:1-23, Biblia relatează modul în care Ionatan, fiul lui Saul, și purtătorul lui de arme au învins o întreagă garnizoană a filistenilor – cu ajutorul lui Dumnezeu. În ciuda acestei experiențe și a multor altora din istoria poporului lui Dumnezeu, când au venit vremuri grele asupra regelui David, acesta i-a permis lui Satana să îl ispitească să se încreadă în propria putere și iscusință.

Citește 1 Cronici 21:1-14. De ce a decis David să-i numere pe israeliți sau să calculeze numărul de soldați? De ce l-a sfătuit comandantul său, Ioab, să nu facă lucrul acesta?

- 1 Cronici 21:1-14 1 Satana s-a sculat împotriva lui Israel și a ațâțat pe David să facă numărătoarea lui Israel.
- 2 Și David a zis lui Ioab și căpeteniilor poporului: „Duceți-vă de faceți numărătoarea lui Israel, de la Beer-Șeba până la Dan, și spuneți-mi, ca să știu la cât se ridică numărul poporului.”
- 3 Ioab a răspuns: „Domnul să facă pe poporul Lui încă de o sută de ori pe atât! Împărate, domnul meu, nu sunt ei toți slujitori ai domnului meu? Dar pentru ce cere domnul meu lucrul acesta? Pentru ce să faci pe Israel să păcătuiască astfel?”
- 4 Împăratul a stăruit în porunca pe care o dădea lui Ioab. Și Ioab a plecat și a străbătut tot Israelul; apoi s-a întors la Ierusalim.
- 5 Ioab a dat lui David cartea numărătorii poporului: în tot Israelul erau o mie de mii și o sută de mii de bărbați în stare să scoată sabia, iar în Iuda erau patru sute șaptezeci de mii de bărbați în stare să scoată sabia.
- 6 Între ei n-a numărat și pe Levi și Beniamin, căci porunca împăratului i se părea o urâciune.
- 7 Porunca aceasta n-a plăcut lui Dumnezeu, care a lovit pe Israel.
- 8 Și David a zis lui Dumnezeu: „Am săvârșit un mare păcat făcând lucrul acesta! Acum, iartă fărădelegea robului Tău, căci am lucrat în totul ca un nebun!” 9 Domnul a vorbit astfel lui Gad, văzătorul lui David:
- 10 „Du-te și spune lui David: „Așa vorbește Domnul: „Îți pun înaintea trei urgii; alege una din ele, și te voi lovi cu ea.”
- 11 Gad s-a dus la David și i-a zis: „Așa vorbește Domnul: „Primește:
- 12 sau trei ani de foamete, sau trei luni în timpul cărora să fii nimicit de potrivnicii tăi și atins de sabia vrăjmașilor tăi, sau trei zile în timpul cărora sabia Domnului și ciuma să fie în țară, și îngerul Domnului să ducă nimicirea în tot ținutul lui Israel. Vezi acum ce trebuie să răspund Celui ce mă trimite.”
- 13 David a răspuns lui Gad: „Sunt într-o mare strâmțorare! Să cad în mâinile Domnului, căci îndurările Lui sunt nemărginite; dar să nu cad în mâinile oamenilor!”
- 14 Domnul a trimis ciuma în Israel, și au căzut șaptezeci de mii de oameni din Israel.

De notat că numărarea soldaților a fost ideea lui Satana. El l-a ispitit pe David să se încreadă în puterea lui în loc să se bazeze pe providența lui Dumnezeu că îl va apăra. Ioab, liderul armatei israelite, a încercat să îl convingă pe David să nu numere poporul, pentru că Îl văzuse pe Dumnezeu acționând în favoarea lui Israel, dar David a poruncit să se continue cu numărătoarea. Acțiunile lui au adus dezastrul asupra poporului, după cum transmite textul.

Nimeni nu s-a încrezut vreodată în Domnul în zadar. De fiecare dată când lupți pentru Dumnezeu, pregătește-te! Și pregătește-te bine! Există o zicere atribuită conducătorului britanic Oliver Cromwell (1599-1658), care înaintea unei bătălii ar fi spus armatei sale: „Încredeți-vă în Dumnezeu, băieți, și păstrați-vă praful uscat!” (Praful era praful de pușcă.) Cu alte cuvinte, faceți tot ce puteți pentru a birui, dar în final fiți conștienți că numai Dumnezeu vă poate oferi victoria.

În contextul nostru imediat, este foarte ispititor să ne punem încrederea în puterea guvernului sau în conturile noastre bancare, dar, în fiecare criză menționată în Biblie, când poporul și-a pus încrederea în Dumnezeu, El a onorat încrederea oamenilor și a avut grijă de ei.

Ar trebui să folosim vremea prezentă pentru a ne împăca cu Dumnezeu, a ne plăti datoriile și a fi darnici cu ceea ce ne-a fost oferit.

Cum găsim echilibrul între faptul de a ne da toate silințele, de exemplu pentru a fi independenți financiar, și în același timp să avem încredere că Dumnezeu Se va îngriji de tot ce avem nevoie?

Marți, 14 martie

E timpul să simplificăm lucrurile?

Ce ar trebui să facă adventiștii de ziua a șaptea ca răspuns la vremurile dificile? Să ne chircim la pământ, în poziția de supraviețuire? Nu! Ci exact opusul. Pentru că știm că sfârșitul lumii și a doua venire a lui Hristos sunt aproape, vrem să ne folosim agoniseala pentru a le împărtăși altora vestea bună a Evangheliei și ce a pregătit Dumnezeu pentru cei care Îl iubesc. Înțelegem că într-o zi, curând, tot ce este pe acest pământ va arde.

3

Citește 2 Petru 3:3-12. Ce ne transmite Petru aici?

2 Petru 3:3-12 3 Înainte de toate, să știți că în zilele din urmă vor veni batjocoritori plini de batjocuri, care vor trăi după poftele lor 4 și vor zice: „Unde este făgăduința venirii Lui? Căci, de când au ador- mit părinții noștri, toate rămân așa cum erau de la începutul zidirii!” 5 Căci înadins se fac că nu știu că odinioară erau ceruri și un pământ scos prin Cuvântul lui Dumnezeu din apă și cu ajutorul apei

- 6 și că lumea de atunci a pierit tot prin ele, înecată de apă.
- 7 Iar cerurile și pământul de acum sunt păzite și păstrate, prin același cuvânt, pentru focul din ziua de judecată și de pieire a oamenilor nelegiuiți.
- 8 Dar, preaiubiților, să nu uitați un lucru: că, pentru Domnul, o zi este ca o mie de ani, și o mie de ani sunt ca o zi.
- 9 Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.
- 10 Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul, cu tot ce este pe el, va arde.
- 11 Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, printr-o purtare sfântă și evlavioasă,
- 12 așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile aprinse vor pieri, și trupurile cerești se vor topi de căldura focului?

Înțelegem din Cuvântul lui Dumnezeu că El nu trimite camioane pentru a ne muta lucrurile în cer. Totul va fi ars în conflictul final, când toate urmele păcatului și ale răului, cu excepția cicatricilor de pe mâinile lui Isus, vor fi distruse pentru totdeauna. Așadar, ce ar trebui să facem cu bunurile noastre? „Acum e momentul ca frații noștri să își reducă, nu să își mărească avuția. Suntem pe punctul de a ne muta într-o țară mai bună, chiar cerească. De aceea, să nu ne consolidăm casa pe pământ, ci să ne restrângem bunurile cât mai mult posibil” (Ellen G. White, *Sfaturi privind administrarea creștină a vieții*, p. 59).

Desigur, Ellen White a scris aceste cuvinte în urmă cu peste un secol. Dar principiul rămâne același: timpul este întotdeauna scurt, pentru că viețile noastre sunt întotdeauna scurte. Ce sunt, în comparație cu veșnicia, 60 sau 80 sau 100 de ani (dacă ai gene bune și trăiești sănătos)? Viața ta se poate încheia înainte să termini de citit studiul din această săptămână și următorul lucru pe care îl vei ști va fi a doua venire a lui Isus. (*Uau, a fost repede la urma urmei, nu-i așa?*)

În calitate de creștini adventiști de ziua a șaptea, trebuie să trăim întotdeauna în lumina veșniciei. Bineînțeles că trebuie să lucrăm din greu pentru a ne împlini nevoile noastre și ale familiei noastre; dacă am fost binecuvântați cu bogăție, nu este nimic rău să ne bucurăm de ea acum, atâta vreme cât nu devenim lacomi și suntem generoși cu cei nevoiași. Trebuie însă să nu uităm niciodată că orice adunăm pe acest pământ este trecător, efemer, și, dacă nu suntem atenți, ne poate corupe spiritual.

Dacă ai ști că Isus va reveni în viitorul foarte apropiat, ce ai schimba în viața ta?

Miercuri, 15 martie

Prioritățile

Parabolele și învățăturile lui Isus, istoriile de viață ale personajelor biblice și sfaturile lui Ellen White arată clar că nu există un angajament față de Hristos cu jumătate de inimă. Fie suntem de partea Domnului, fie nu suntem.

Când a fost întrebat de un cărturar care este cea mai mare poruncă, Isus a răspuns: „Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta” (Marcu 12:30). Când Îi dăruim totul lui Hristos, nu mai rămâne nimic pentru un alt stăpân. Așa stau lucrurile. Așa trebuie să stea.

4 Citește Matei 6:24. Cum ai trăit personal adevărul din aceste cuvinte?

Matei 6:24 Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni. Căci sau va urî pe unul și va iubi pe celălalt; sau va ține la unul și va nesocoti pe celălalt; nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona.

Observăm că Isus nu a spus că este greu să slujești și lui Dumnezeu, și banilor sau că trebuie să fii atent la modul în care le slujești ambilor. El a spus că *nu se poate* să le slujești ambilor. Punct. Acest gând ar trebui să pună un pic de frică și cutremur în sufletele noastre (Filipeni 2:12).

5 Citește 1 Ioan 2:15-17. Cum se manifestă cele trei lucruri în lumea noastră și de ce pericolul reprezentat de ele este uneori mai subtil decât realizăm?

1 Ioan 2:15-17 15 Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el.

16 Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume.

17 Și lumea și pofta ei trec; dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veac.

Nu este de mirare că Pavel a scris: „Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ” (Coloseni 3:2). Desigur, așa ceva e mai ușor de zis decât de făcut, pentru că lucrurile lumii sunt aici, în fața noastră, în fiecare zi. Ispita a „tot ce este în lume” (1 Ioan 2:16) este puternică; nevoia de satisfacție imediată este întotdeauna acolo, șoptindu-ne la ureche sau trăgându-ne de mânecă ori ambele. Nu a simțit până și cel mai credincios creștin măcar un pic de dragoste pentru lucrurile „de pe pământ”? Chiar

dacă știm că într-o zi toate vor pieri, tot simțim atracția, nu-i așa? Vestea bună însă este că nu trebuie să lăsăm această atracție să ne îndepărteze de Dumnezeu.

Citește 2 Petru 3:10-14. Ce impact au aceste cuvinte asupra modului în care trăim, inclusiv asupra a ceea ce facem cu resursele noastre?

2 Petru 3:10-14 10 Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul, cu tot ce este pe el, va arde.
11 Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, printr-o purtare sfântă și evlavioasă,
12 așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile aprinse vor pieri, și trupurile cerești se vor topi de căldura focului?
13 Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea.
14 De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină și în pace.

Joi, 16 martie

Când nimeni nu va putea cumpăra sau vinde

Biblia zugrăvește o imagine dureroasă a lumii de dinainte de a doua venire a lui Isus. Daniel vorbește despre „o vreme de strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până la vremea aceasta” (Daniel 12:1). Cartea Apocalipsa vorbește și ea despre vremuri grele înainte de revenirea lui Hristos.

6

Citește Apocalipsa 13:11-17. Ce legătură au elementele financiare cu persecuția de la sfârșitul timpului?

Apocalipsa 13:11-17 11 Apoi am văzut ridicându-se din pământ o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel și vorbea ca un balaur.
12 Ea lucra cu toată puterea fiarei dintâi înaintea ei și făcea ca pământul și locuitorii lui să se închine fiarei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată.
13 Săvârșea semne mari, până acolo că făcea chiar să se coboare foc din cer pe pământ în fața oamenilor.
14 Și amăgea pe locuitorii pământului prin semnele pe care i se dăduse să le facă în fața fiarei. Ea a zis locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei care avea rana de sabie, și trăia.
15 I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească și să facă să fie omorâți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei.

- 16 Și a făcut ca toți, mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte,
 17 și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei sau numărul numelui ei.

Cât de mult se bazează viața noastră prezentă pe cumpărat sau vândut? A nu putea să cumperi sau să vinzi nimic înseamnă a nu putea să funcționezi în societate. Presiunea asupra celor care rămân credincioși va fi atunci enormă. În plus, cu cât ai mai mulți bani, cu atât miza ta va fi mai mare în această lume, cel puțin în ceea ce privește posesiunile materiale, așa că presiunea de a te conforma va fi cu siguranță și mai puternică. Cum ne pregătim, în acest caz? Ne pregătim acum, asigurându-ne că prin harul lui Dumnezeu nu suntem sclavii banilor sau ai lucrurilor din această lume. Dacă nu suntem legați de ele acum, nu vom fi nici atunci când, pentru a fi credincioși, va trebui să renunțăm la ele.

7

Citește Deuteronomul 14:22 și ultima parte a versetului 23. Ce făceau cei din poporul lui Dumnezeu cu profitul sau cu producția lor din fiecare an? De ce le-a cerut Dumnezeu să facă lucrul acesta?

Deuteronomul 14:22, 23 u.p.: 22 Să iei zeciuiala din tot ce-ți va aduce sămânța, din ce-ți va aduce ogorul în fiecare an.

23 zeciuiala din grâul tău, din mustul tău și din untdelemnul tău și întâii născuți din cireada și turma ta, ca să te înveți să te temi întotdeauna de Domnul Dumnezeul tău.

Dumnezeu a explicat prin Moise că unul dintre motivele instituirii sistemului zecimii era acela ca oamenii să învețe să se teamă întotdeauna de Dumnezeu – „ca să te înveți să te temi totdeauna de Domnul Dumnezeul tău” (Deuteronomul 14:23). În paralelismul poetic din Psalmii 31:19, vedem că teama este sinonimă cu încrederea: „O, cât de mare este bunătatea Ta, pe care o păstrezi pentru cei ce se tem de Tine și pe care o arăți celor ce se încred în Tine.”

Aceste versuri paralele ne arată că a te teme de Domnul înseamnă a te încrede în El. Prin urmare, înțelegem că Dumnezeu a stabilit sistemul zecimii pentru a ne proteja de egoism și a ne încuraja să avem încredere că El ne va purta de grijă. Chiar dacă fidelitatea în returnarea zecimii nu este o garanție că oamenii vor rămâne credincioși până la final, cei care nu sunt corecți cu privire la zecime cu siguranță se expun unui risc.

Un gând de încheiere

„Iubirea de bani, dorința de a avea bogăție, este lanțul de aur care îi leagă pe oameni de Satana” (Ellen G. White, *Calea către Hristos*, p. 44).

Biblia nu spune că bogăția ar avea vreo contribuție la creșterea spirituală a cuiva. De fapt, de la începuturile creștinismului, nicio biserică nu a avut vreodată atâtea bogății și atâta confort lumesc ca bisericile contemporane din multe țări. Un astfel de belșug ne influențează cu siguranță spiritualitatea – și nu într-un sens bun. Atunci când venim acasă la un frigider plin cu mai multă mâncare decât putem mânca, atunci când avem una sau două mașini, când mergem în vacanță în fiecare an, când ne facem cumpărăturile online și avem ultimele modele de computere și telefoane, chiar poate fi mai ușor să nu iubim lumea și nici lucrurile din lume? Aici nu vorbim despre „bogații” zilelor noastre, adică despre miliardari și cei mai bogați decât ei. Ei măcar știu că sunt bogați și pot da curs (dacă aleg) avertizărilor pe care Biblia le are pentru ei. Vorbim, în schimb, despre mulți oameni chiar și din clasa de mijloc care – printre telefoane, iMac-uri, aparate de aer condiționat și SUV-uri – cred că nu se află în pericolul de a fi afectați de propria prosperitate. De aceea zecimea poate fi, dincolo de orice altceva, un antidot spiritual puternic la pericolele bogăției, chiar și pentru cei care nu sunt deosebit de „bogați”.

Studiu zilnic

Biblia: *Neemia 3 – 9;*

1. Cum își foloseau mâinile cei care zideau zidul și cei care manipulau poverile?
2. Câți oameni avea la masă Neemia?
3. Care a fost pedeapsa pentru cei care și-au pierdut actele de identitate?
4. Ce meniu au recomandat Neemia, Ezra și leviții pentru ziua închinată Domnului?

Ellen G. White: cartea [Rugăciunea](#), capitolul 17

5. Ce trebuie să existe în fiecare familie în legătură cu altarul de dimineață și de seară?